

РЕШЕНИЕ

№ 542

гр. Бургас, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в закрито заседание на шести юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мариана Г. Карастанчева

Членове: Таня Т. Русева Маркова
Кристиян Ант. Попов

като разгледа докладваното от Мариана Г. Карастанчева Въззивно гражданско дело № 20222100500757 по описа за 2022 година

Производството е по чл.274 вр. чл. 462 ал. 2 и чл. 463 от ГПК и е образувано по повод жалбата на Община Бургас ,чрез процесуалния й представител , против предявеното на 14.04.2022 г.,обективизирано в протокол изх.№ 15159 от същата дата , разпределение на постъпилите суми след проведена публична продаж на имот-1/2 ид.част от СОС с идент. 07079.610.137.1,целият с площ от 126,10 кв.м. с адмадрес –Бургас ,ул. „Лермонтов“ № 32 ет.1,ведно с 1/8 ид.част от ПИ с идент. 07079.610.137, ,собственост на длъжника В.И.Г. по изп.д. № 20228040400013/2022 г. по описа на ЧСИ № 804 Делян николов с район на действие – Бургаски окръжен съд .

Сочи се в жалбата ,че предявеното разпределение е незаконосъобразно ,тъй като неправилно и в противоречие със закона ЧСИ не е определил като привилегировано вземане по чл. 136 ал. 1 т. 2 от ЗЗД вземанията на Община Бургас ,дължими за такса битови отпадъци за процесния недвижим имот -а именно заедно с изискуемите общо 826,56 лв. общо-главница и лихви за данък върху имота ,допълнително е следвало да бъдат включени като привилегировано вземане и 387,66 лв. главница и 85,39 лв. –лихви за такса битови отпадъци върху имота.Счита се ,че вземанията на Общината за ТБО за

имота представляват привилегировани вземания по чл. 136 ал. 1 т. 2 ЗЗД – тъй като са публични вземания .Моли се за отмяна на извършеното разпределение и вместо това – постановено разпределение на сумата за ТБО като привилегировано вземане по чл. 136 ал. 1 т. 2 ЗЗД .

Ответникът по жалбата – „Юробанк България „АД оспорва жалбата ,като навежда доводи ,че въпросното вземане не е публично по смисъла на т. 2 на чл. 136 ЗЗД ,който не следва да се тълкува разширително .Моли за отхвърлянето на жалбата .

В изложените по повод на обжалваното разпределение мотиви ЧСИ счита ,че жалбата е неоснователна и счита ,че при изготвяне на разпределението е спазен редът по чл. 136 и чл. 137 от ГПК .

Бургаският окръжен съд след преценка на приложените по изпълнителното дело доказателства и като обсъди изложените в жалбата съображения ,намира за установено следното :

Жалбата е подадена в срока по чл. 462 ал. 2 от ГПК , от процесуално легитимирано лице и против подлежащо на обжалване изпълнително действие ,поради което се явява процесуално допустима .

Разгледана по същество ,същата е и ОСНОВАТЕЛНА .

С оглед на влязлото в сила постановление за възлагане от 08.02.2022 г. на изнесения на публична продажба от 24.12.2021 г. до 24.01.2021 г. в РС-Бургас недвижим имот ,за който е имало вписана възбрана № 78 т.2,вх. рег. № 5197/04.06.2020 г. на ЧСИ Д.Николов ,рег. № 804 при КЧСИ в АВ,собственост на длъжника по изпълнителното дело В.И.Г. , на осн.чл. 460 от ГПК е било изготвено по делото разпределение на постъпилата при публичната продажба сума и същото е било предявено на страните на 14.04.2022 г.,което е предмет настоящото производство по повод постъпилата против него жалба от присъединения вискател Община Бургас .

Няма спор ,че разпределението като акт на съдебния изпълнител предполага няколко вискатели по същото изпълнение и недостатъчност на сумата ,постъпила от изпълнението ,за цялостно удовлетворяване на всички вискатели ,при което с разпределението съдебният изпълнител определя кои притежания подлежат на удовлетворяване ,какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за пълното или частичното изплащане на всяко

едно от тях .И тъй като липсва специална уредба относно зачитане на законоустановените права на предпочтителното удовлетворяване на конкуриращи се вземания ,прилага се в случая общата норма на чл. 136 от ЗЗД ,посочваща реда на привилегированите вземания ,наред с принципните положения за поредност и противопоставимост на права .

С атакуваното разпределение общата сума от 80785 лв. ,получена от проданта , е разпределена,както следва : вземания по чл. 136 т. 1 ЗЗД : разноси по съдебното изпълнение – 204 лв.-36 лв. за изготвяне на разпределението и 168 лв.-уведомяване на страните за разпределението ;разноси на първона,,чалния вискател -170 лв.; вземания по чл. 136 т. 2 от ЗЗД –неплатени данъци за имота към Община Бургас –826,56 лв. и по т.26 ТТРЗЧСИ-събрано частична сума за ДДС; вземания по чл. 136 т.3 ЗЗД – остатъкът от сумата –за плащане на ипотекарния кредитор и НАП .

Възраженията на жалбоподателя са ,че неправилно в протокола за разпределение не е включена сумата общо 387,66 лв. ,представляваща дължимата такса битови отпадъци за изнесения на публична продан имот,която е с поредност на привилегия по чл. 136 ал. 1 т. 2 от ЗЗД .

Възражението е основателно .

Съгласно нормата на чл. 136 ал. 1 т. 2 от ЗЗД с право на предпочитателно удовлетворение се ползват „вземанията на държавата за данъци върху определен имот или МПС –от стойността на този имот или МПС,както и вземания ,произтичащи от концесионни плащания ,лихви и неустойки по концесионни договори „ .

При тълкуване на разпоредбата докладчикът по настоящото дело също счита ,че с привилегията по т. 2 на цитирания текст се ползват само вземанията на държавата за данък върху определен недвижим имот /от стойността на този имот /,т.е. привилегията се простира до публични държавни вземания /за които по силата на законова делегация е предоставено събирането им от общините / ,но не и такси за битови отпадъци ,които не представляват публично държавно вземане .Както правилно сочи жалбоподателят ,става дума за изрична и императивна разпоредба ,която не подлежи на разширително тълкуване или на прилагане по аналогия .С оглед на обстоятелството ,че разпоредбата предвижда изключение от общия принцип на удовлетворения ,придаваща предимство на определено вземане

пред останалите ,разширително тълкуване на нормата е недопустимо .Затова и включването на други вземания на държавата или общините в привилегията по чл. 136 т. 2 от ЗЗД ,дори и тези вземания да са свързани с имота ,предмет на публичната продажна ,е недопустимо .

Съобразявайки трайната съдебна практика на горната инстанция обаче /решение № 440/28.11.13 г. по ч. гр. д. № 332/13 г., решение № 206/27.06.14 г. по ч. гр. д. № 186/14 г., решение № 206 от 27.06.2014 г. по ч. гр. д. № 186/2014 г. и решение № 253/29.07.2015 г. по ч. гр. д. № 213/2015 г., всички по описа на Апелативен съд – Бургас/, настоящият състав трябва да приеме, че таксите"битови отпадъци" следва да се считат за привилегирани вземания в разпределението по реда на чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД, тъй като същите имат публичен характер по смисъла начл. 162, ал. 2, т. 3 от ДОПК, като наред с това задължението за плащането им възниква по повод собствеността върху недвижим имот и се дължи в полза в общинския бюджетна основание чл. 9а, ал. 3 от ЗМДТ, т. е. съставлява общинско вземане, което означава, че таксата не следва да бъде отделена от данъка, който има същата правна природа. Така в реш. № 206/27.06.2014 г. постановено по ч.гр.д. № 186/2014 г. по описа на БАС се сочи :“. Съгласно разпоредбата на чл.136, ал.1, т.2 ЗЗД привилегирани са вземанията на държавата за данъци вземанията на държавата за данъци върху определен имот. Задълженията за данък върху недвижимите имоти и за такса битови отпадъци представляват публични общински вземания, което е изрично регламентирано в чл.162, ал.2, т.1 и т.3 от ДОПК. По правната си същност местните данъци са публични вземания – чл.162 ал.2 т.1 от ДОПК, приходите от които постъпват в общинските бюджети, поради което се квалифицират като общински вземания. Местните такси също са публични вземания по см. на чл.162 ал.2 т.3 от ДОПК и поради това, че приходите от тях постъпват също в общинските бюджети на осн. чл.9а ал.3 ЗМДТ, съставляват общински вземания. Таксата за битови отпадъци възниква по повод собствеността върху недвижим имот, и въпреки, че срещу нея за общината възниква задължението да предостави услуга, вземането за нея с оглед публичния му характер по повод имота основателно е поставено като привилегировано в разпределението по реда на чл.136, ал.1, т.2 ЗЗД. В този смисъл е и определение № 487 от 4.03.2013 г. на САС по в. гр. д. № 778/2013 г., решение № 89/08.05.2012 г по ч.гр.дело № 223/2012 г по описа на Апелативен съд – Варна, решение №1082/27.09.2009 г на САС по

гр.д. № 1447/2009 г, решение от 06.08.2012 г по в.гр.дело № 139/2012 г по описа на Бл. ОС и други“.

Затова и атакуваното разпределение следва да бъде отменено отменено и делото – върната на ЧСИ за извършване на ново ,като таксата „битови отпадъци „ за процесния имот да бъде включена в привилегированите вземания по чл. 136 ал. 1 т. 2 ЗЗД .

Мотивиран от горното Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ предявеното на 14.04.2022 г.,обективизирано в протокол изх.№ 15159 от същата дата , разпределение на постъпилите суми след проведена публична продаж на имот-1/2 ид.част от СОС с идент. 07079.610.137.1,целият с площ от 126,10 кв.м. с адмадрес –Бургас ,ул. „Лермонтов“ № 32 ет.1,ведно с 1/8 ид.част от ПИ с идент. 07079.610.137, ,собственост на длъжника В.И.Г. по изп.д. № 20228040400013/2022 г. по описа на ЧСИ № 804 Делян николов с район на действие – Бургаски окръжен съд и ВРЪЩА делото на ЧСИ Делян Николов за извършване на ново разпределение с оглед дадените в настоящото решение указания относно таксата „битови отпадъци „ за процесния недвижим имот в полза на Община Бургас

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Бургаския апелативен съд в едноседмичен срок от съобщението на страните .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____